

# A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

## MINDENT VISZNEK



**BIZONYÍTOTTUK, A BANKOK ÉS VÉGREHAJTÓK ÖNKÉNYURALMA MEGÁLLÍTHATÓ,  
HA ÖSSZEFOGUNK. OTTHONVÉDŐK, HITELKÁROSULTAK,  
SZEGÉNYEK, KILÁTÁSTALANOK: GYERTEK! NEM VAGYTOK EGYEDÜL!**



## BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

**MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.**

### LÍBIA PACIFIKÁLÁSA

Gyermekkoromban az egyik szomszéd fiúval sokat játszottunk együtt. Régi polgári családból származott. E tény osztálytartalmát akkor még nem ismertem fel, sőt a játékkatonái kifejezetten vonzottak. Tudod, igazi „békebeli” játékok voltak, indiánok és európai katonák, ólomból. A katonák mellett a polcon ott voltak a Tolnai-féle világtörténelem képes kötetei, és mi lejátszottuk a történelmet. Derék európai katonák mentek pacifikálni, azaz megbékíteni a nyugtalan indián törzseket. A derék európaiak nem agresszorok voltak, egy fenét, kedves, aranyos emberek voltak, akik segíteni mentek azoknak a helyi embereknek, akik ugyan indiánok voltak, de átláttak a szitán. Láss csodát! Az elmúlt öt hónapban derék francia, angol katonák bombázták Líbiát, mert úgy gondolták, hogy így tudják segíteni a líbiai népet. Biztos ők is olvasták a Tolnai Világtörténelmet, mert találtak pár líbiait, akiknek nem tetszett Kadhafi, és átláttak a szitán. Kinevezték őket ideiglenes kormányának, adtak katonai tanácsadókat, és sok-sok pénzt. Amerika most nem küldött katonákat, de a háttérret ők adták. A németek sem akartak egy új Rommelt küldeni Afrikába, ráhagyták a bulit NATO-szövetségeseikre. Cserébe nyilván azért, hogy a német tőke éppen most uralja el Európát, és valósítja meg azt pénzzel, amit Hitlernek fegyverrel nem sikerült. Líbia leigázása piszkos ügy. Nekik nem a líbiai nép a fontos. Folyik a harc a világ újrafelosztásáért, és az USA-nak, az EU-nak nem tetszett, hogy Kína és Oroszország is megjelent

a térségben. A líbiaiak sorsa senkit sem érdekel. A gyermekkori nagy csatáknak volt egy szépséghibája. A katonák a szomszéd gyereké voltak, így aztán ő mindig az európaiakkal játszott. Én az indiánokkal voltam. Tudod, én most is az „indiánokkal” vagyok. És velük lesznek holnap is.

### A 21-ES VOLGA ÉS REAGAN

Az egyik idegenforgalmi cég érdekes programmal akarja meglepni kedves, de főleg fizetőképes külföldi vendégeit. Utazás a múltba, a szocialista múltba! Régi Volga és Trabant gépkocsikkal szállítják őket Mercedes és Audi helyett. Elcipelik őket az érdi szoborparkba, a terrorházba, meg ilyen helyekre. Még lakótelepi lakást is mutatnak nekik, ami egzotikum a javából, legalábbis nekik. Persze a nyugati turistát se lehet csak úgy bedobni egy ilyen programba, így aztán első lépésként egy nagy szállodalánc vezetőinek adtak kóstolót. Elnök úr, nem mesélne nekik arról, hogy milyen volt régen? Ezzel a kérdéssel fordultak hozzám. Némi gyözködés után belementen, rajtam ne múljon a magyar idegenforgalom sikere. Nem akármilyen helyre mentünk, Pesten, a Lukács Cukrászdába. A külföldi idegenforgalmi főnökök éppen a Terror Háza Múzeumból jöttek egy olyan 21-es Volgával, tudod, olyannal, amelynek a motorházán egy szarvas volt. Azokat még nem műanyagból csinálták, úgyhogy ne akarj ilyennel összeütközni... Nos, a vendégek mindjárt elcsodálkoztak, hogy a cukrászdában csak mi voltunk, meg egy német házaspár. Mi van? –

kérdezték. Nem mi van, hanem mi nincs, mondom én. Pénz nincs! Húsz éve még idejárt a pesti középosztály. Nyugdíjas nyelvtanárnök itták itt a kávéjukat, és a környező intézmények hivatalnokai is benéztek egy briósra. A briós eltűnt, illetve most már megint van, de a középosztály már kikopott innen. De talán a diákok? – mondják ők. Melyik diáknak jut a tankönyv, az Internet, az albérlet, az utazás mellett több százforintos tortaszeletre? – válaszolok a kérdésre kérdéssel. Vannak gyermekei? –kérdezik, s igazából az érdekli őket, hogy mikor volt jobb egyetemistának lenni, az én éveimben vagy mostanság. Eddig a pontig tökéletesen értjük egymást. Innentől is angolul beszélünk, a nyelvvel nem is lenne baj, de mégis, mintha két nyelven beszélénk. Akkoriban a társadalom tervezte, hogy hány mérnökre és hány jogászra van szüksége. Akkoriban a diák számíthatott társai segítségére, volt szolidaritás, emberség. Nem feszítem a húrt tovább. A cél végül is nem az, hogy a nyugatiak belépjenek a Munkáspártba, hanem az, hogy megértsék: a húsz évvel ezelőtti rendszerváltásnak rengeteg árnyoldala van. Ők is hagynak egy érvet a végére, amiről minden nyugati azt hiszi, hogy ezzel mindent überelnek. „Na, de akkor itt voltak az oroszok, nem voltak szabadok.” Stimmel, mondom, az oroszok itt voltak. Én egy percig sem mondom, hogy ez jó volt. Most itt vannak az amerikaiak. És tudja, a kettő nem ugyanaz! Az oroszok soha nem akarták, hogy a magyarok csúsz egyenek gulyásleves helyett, vagy éppenséggel Kobzon-dalokat énekeljenek Illés-nóták helyett. És még valami. A Sztálin-szobrot 1956-ban ledöntötték, és senkinek sem jutott eszébe Hruscsovnek vagy Brezsnjevnek szobrot állítani, pedig, ha már itt tartunk, ők többet tettek a magyar emberekért, mint, mondjuk, Reagan elnök. That's right! – mondják, és legalább egy dologban egyetértünk: mindennek van határa, vagy legalább is kell, hogy legyen.



# HÉTBŐL-HÉT

## MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

### RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK



1. Eleni Tsakopoulos Kounalakis amerikai nagykövet közleményben üdvözölte, hogy az illetékes parlamenti bizottság vizsgálódik a Magyar Sziget zenei fesztiválon elhangzott rasszista megnyilvánulások ügyében.

**Munkáspárt:** Éljen a független és demokratikus Magyarország! Félreértés ne essék: ami a Magyar Szigeten történt, a Heil Hitlerezés, a fröcskölő zsidó- és cigányellenes szövegek elfogadhatatlanok. A hatóságoknak fel kell lépnie ezzel szemben. Azonban az amerikai nagykövetnek ehhez az ég egy adta világon semmi köze. Mint ahogy nem az ő dolga az sem, hogy Gyöngyöspatán szemléljen. Világos persze, hogy egy nagyhatalom hajlamos beszélni egy kis ország ügyeibe. De ilyen nyíltan ezt még a szovjetek sem tették az '50-es években. Eleni Tsakopoulos Kounalakis pofátlanságánál persze nagyobb baj, hogy a magyar kormány ezt túri és asszisztál is hozzá. A szocialisták és az LMP pedig egyenesen tapsolnak.

2. Zöld-fehérré festik a ferencvárosi zebrákat az iskolák és közintézmények előtt. A kerület vezetői így akarják felhívni a figyelmet a biztonságos közlekedésre.

**Munkáspárt:** Fradista olvasóink szíve nyilván most örömben borul. S sportszimpatiától függetlenül mi sem akarunk azon vitatkozni, hogy csinos vagy sem a zöld-fehérré festett átjáró. Ugyanakkor azt vitatnánk, hogy a szabálytalan autós sokkal inkább megállna a fradi-zebra előtt. S főleg azt kérdőjelezzük meg, hogy az akcióra szánt négy millió forintnak nem lett volna jobb helye. Persze az önkormányzat költségvetésében ez csak egy csepp, ám ebből a cseppből lehetne például tankönyvet venni, netán ingyenes étkeztetést biztosítani a rászoruló nebulóknak. S az esetben készséggel elhinnénk minden tarka zebra nélkül is, hogy Bácskai János polgármester szíve zöld-fehér, s a kerületért dobog.

3. Hirdetés útján keres kampánykoordinátort az LMP a II. kerületi országgyűlési időközi választásokhoz, az illető 120 ezer forintot kereshet.

**Munkáspárt:** Világos, egy alulról építkező, kizárólag tagjai munkájában bízó, más és új politikát hirdető párt mi más módon indulna egy választáson? Az LMP egy marketing-projekt, a rosszul eladható SZDSZ-es programot leöntötték zöld mázzal, és szerződtek az ötlethez néhány széparcú lányt, kismamát, cigányasszonyt és alternatív fiatal. A kiskutya és kisgyerek csak azért nem került be a buliba, mert nem választ és nem is választható. Nekik marad az utcai plakát, az LMP korifeusainak meg a pénz...

4. Egységesítene a különböző gárdaszervezeteket és mozgalmakat Vona Gábor, egyben a bíróság által jogerősen feloszlatott Magyar Gárda alapítója.

**Munkáspárt:** Miniszterelnök úr, hol marad a beígért két pofon, amellyel haza küldi a hangoskodó szélsőségeket? Az a hazai jogrendszer abszurdja, hogy egyszerű névcsere-kkel működhet az egyszer már feloszlatott és betiltott gárda. Az azonban a politikai elit szégyene, hogy ezt tehetetlenül szemléli. Kormányon a Fidesz, ellenzékben a magát baloldalinak nevező párté.

5. Líbia újjáépítése során azokat az államokat részesítik előnyben a jövőbeli megrendeléseknél, amelyek segítették a felkelőket – jelentette ki az Átmeneti Nemzeti Tanács vezetője.

**Munkáspárt:** Jól teljesítenek a líbiai „forradalmárokat”. Biztos, ami biztos, még a harcok vége előtt megígérték mentoraiknak, hogy övéké lesz az ország. S mi is ebben a meglepő? A líbiai felkelés Franciaország, Nagy-Britannia és az Egyesült Államok olajháborúja volt. Ők fegyverezték fel a Kadhafi-ellenes törzseket, ők adtak pénzt és médiát a felkelőknek, s ők bombázták rommá Líbiát. Most felépítik a líbiai pénzből saját olaj-gyarmatukat.

6. A Magyar Demokratikus Charta arra szólította fel az LMP frakcióvezetőjét, hogy vonja vissza Gyurcsány Ferenc elleni feljelentését a sukorói kaszinóberuházás ügyében, még mielőtt a parlament döntene a volt miniszterelnök mentelmi jogának kiadásáról.

**Munkáspárt:** Először mosolyogjuk meg Gyurcsány őszinteségét. Az ex-miniszterelnök büszkén hirdeti, hogy szívesen áll a bíróság elé, közben szervezte meg az LMP-nél lobbizik azért, hogy mégse kelljen felfüggeszteni Gyurcsány mentelmi jogát. A parlament a jelek szerint „elengedi” Gyurcsányt, hiszen a Fidesznek most ez jön jól. Ne szépítsük: ez politikai döntés. Azonban ne feledjük el azt sem, hogy attól, hogy Orbánék állítják bíróság elé Gyurcsányt, a volt kormányfőnek a büntető törvénykönyv alapján is ott a helye. Az államnak kárt okozó sukorói telekcsere ugyanis az ő jóváhagyása nélkül nem történhetett meg.

7. „Szégyenpadon ülünk” – mondta a magyar oktatási rendszer szétaprózottságára és a megalázóan alacsony pedagógus-bérekre utalva Pokorni Zoltán a tanévnyitón. A fideszes politikus szerint Magyarországon a legszelektívebb az iskolarendszer, így az otthonról hozott különbségeket nem képes kiegyenlíteni.

**Munkáspárt:** Pokorni Zoltánnak tökéletesen igaza van. Nem vitatkozunk azzal sem, hogy szükség van az állam nagyobb szerepvállalására, és nem lehet az elszegényített önkormányzatoktól elvárni az iskolafenntartást. Elgondolkoztató az a felvetés is, hogy sokkal érdemesebb a pedagógusokra költeni, mint az infrastruktúrára. Fontosabb, hogy jól megfizetett és jól kiválasztott pedagógusok tanítsák a gyermekeket, mint hogy milyen épületben. Azonban nem igazán értjük, hogy ha Pokorni ezt mind látja, akkor a Fidesz alelnökéeként, a parlament oktatási bizottságának vezetőjeként miért nem történik semmi?

# ROMLOTT ÁRU A DEVIZAHITEL

Átverték a svájci frank alapú hitelekkel az embereket a bankok, sőt a kamatokat ma is kényük-kedvük szerint alakítják. Nem túlzás tehát: ezek a hitelek hibás terméknek, romlott árunak minősülnek, amelyekért akár kárpótlás is járna a hitelfelvevőknek. A kormány és ellenzék azonban ahelyett, hogy az átvert emberek mellé állna, üres mentőcsomagokkal, hangzatos pamflettekkel akar „segítséget nyújtani”.



Eddig legalább háromszor verték át a hitelfelvevőket a Magyarországon működő bankok.

Először, amikor 2005 körül elhitették az emberekkel, hogy érdemes svájci frankban eladósodni. Azt mondták, hogy a frank árfolyama stabil lesz. Miközben a svájci deviza árfolyama ekkor már bő másfél évtizede folyamatosan emelkedett. Már a 2004. évi prognózisok az akkor 161 forint svájci frank árfolyamot 2011-re 182 forint körülre saccolták – most 230-240 körül mozog. Tehát a bankok tudták,

vagy legalább is erősen gyanították az árfolyam emelkedést, a törvényben előírttal ellentétben azonban erről egy szót sem szóltak az ügyfeleknek.

Másodszor akkor verték át a lakosságot, amikor meggyőzték az embereket, hogy a svájci frank kamata alacsonyabb minden másnál. Csakhogy ezt úgy érték el, hogy mesterségesen magasan tartották a forint hitelek kamatát, ezzel a devizában való eladósodásra biztatva a lakosságot. A kamatemelés a piaci folyamatokat

nézve gazdaságilag nem volt indokolt, az árfolyamváltozás trendjének – az adós hátrányára történő változás – valószínűsítésének elhallgatása pedig a polgári jog szerint megtévesztésnek, büntetőjogilag csalásnak minősül.

Harmadszor a hitelek kamataival verték át a magyarokat a bankok. A devizahitel-tartozások havi meghatározásánál egyedül az árfolyamszintet követik a pénzügyintézetek, de a kamatszintet a saját kényük-kedvük szerint alakítják. A svájci jegybanki kamatszint és a szerződések ügyleti kamatlába közötti, kezdeti két és félszeres különbség így a százötven-százhetvenszeresére duzzadt mára. Azaz némileg leegyszerűsítve: ennyivel több kamatot fizettet meg velünk a bank a reálisnál.

Róna Péter, nemzetközileg elismert közgazdász szerint súlyos következményekkel járna a bankokra nézve, ha a magyar pénzügyintézeti módszerek az európai bíróságok asztalára kerülne. „Én nem ismerek olyan jogelméletet a nyugati világban, ami lehetőséget adna, jogi alapot adna egy olyan szerződésre, amelyben az egyik fél kedve szerint állapítja meg a másik fél felelősségét és tartozását, időről időre. Nem tudni, hogy milyen alapon van a törlesztő rész, illetve a tőke, az eredeti hitelösszeg időről-időre kiszámítva és nem tudni, hogy a kamat milyen alapon van kiszámítva... Nyugaton ráadásul a kamatból fedezik a pénzügyintézetek a költségeiket, nem ismerik a kezelési költség fogalmát” – jelentette ki Róna. Ezen kívül az sem világos, hogy bizonyos kamatok hogyan mozognak, hiszen azokat nem az alapkamat adja, hanem maga a pénzügyintézet. A bankoknak való kiszolgáltatottság, tehát a kormányzati árfolyamrögzítéssel sem változik sokat.

A közgazdász szerint a svájci frank alapú hitelek hibás terméknek minősülnek, ezért akár kártérítés is járhat a devizahiteleseknek. ■

## AZ ÖSSZEFOGÁS SIKERE

Ritka vendég a házunk táján a jó hír, de a mostani mindenképpen az. A Magyar Szociális Fórum (MSZF), Munkáspárt és több civil szervezet összefogásának eredményeként augusztus 25-én sikerült megakadályozni, hogy elárverezzék Kovács István házát. A Munkáspárt elnökségi tagjával, az MSZF szervezőjével szolidáris, köztük távolabbi településekről érkező emberek egymásba karolya ellátták Schmör Ákos árverező irodájának bejáratát, majd a licitálás meghirdetésekor tömegesen benyomultak az irodába, kiszorítva onnan minden esetleges érdeklődőt, köztük a jól felismerhető ingatlan-neppereket. Az árverező megkérdezte, van-e érdeklődő a lakás iránt, mire a jelenlévő emberek kórusban felelték, hogy nincs. Ennek hatására Schmör az árverezést sikertelennek nyilvánította, és fél évvel elnapolta. Kovács István lakásának elárverezését május 26. óta immár másodszor hiúsították meg társadalmi összefogással. Az étláncban otthonvédők, jogvédők, ügyvédek és munkáspárti aktivisták – köztük a Munkáspárt elnöke, Thürmer Gyula - álltak.

Az árverezés meghiúsulása nem jelenti, hogy végleg lekerült volna a napirendről az MSZF szervező otthonának értékesítése. A Szociális Fórum szerint megnyugtató megoldást csak az hozhat, ha megtiltják azoknak a családoknak a kilakoltatását, akik – mint Kovácsék - azért váltak fizetéképtelenné, mert kellő jövedelem híján nem tudtak eleget tenni a bankok tisztességtelen és törvénytelen követeléseinek. A Munkáspárt követeli, hogy a devizahiteleket azonnal forint-alapú hitelekre váltsák át, szerződéskötési árfolyamon! A hitelkérő az akkori árfolyamra vállalt kötelezettséget, ma a bank az általa előidézett válságból adódó összes veszteséget egyoldalúan az adóra kényszeríti, kormány-segédlettel. A bankok mondjanak le az extra-profitjukról, anyagi és erkölcsi felelősséget vállalva ezzel a válság terheiből!

A kilakoltatások, árverezések ezzel még nem álltak meg.

Egy biztos: a Munkáspárt ott lesz minden étláncban a rászorultak érdekében!

# GYILKOS BANKOK

BESZÉLGETÉS KOVÁCS ISTVÁNNAL, A MAGYAR SZOCIÁLIS FÓRUM SZERVEZŐJÉVEL,  
A MUNKÁSPÁRT ELNÖKSÉGÉNEK TAGJÁVAL

– A Szociális Fórum a Munkáspárttal karöltve igyekszik megakadályozni a kilakoltatásokat. Működik?

– Igen, de pontosítanék. Tény, hogy a Munkáspárt minden eszközével támogatja a bajba jutottakat, akár élő lánccal, akár azzal, hogy felkéri partner szervezeteit a segítségre. A Szociális Fórum nem csak a Munkáspárttal, hanem minden olyan szervezettel, civilszervezetekkel, egyszerű emberekkel, jogászokkal, közgazdászokkal vállal közösséget, akik átérzik ennek a súlyos társadalmi problémának gyilkos kimenetelét. Bátran merem gyilkosnak nevezni, mert már nagyon sokan lettek öngyilkosok kilátástalanra fordult életük végett. Volt, aki magára robbantotta lakását, volt, aki kiugrott a panelház sokadik emeletéről.

Évek óta szerveződik az otthonvédő mozgalom. Egyre többen vagyunk, akik megértettük, hogy cselekednünk kell, ha nem akarunk földönfutóvá válni. Saját kezünkbe kell vennünk sorsunkat, mivel a kormányok lefeküdtek a nagytőkének, a bankoknak, és nem az egyszerű ember érdekeit képviselik, hanem a nagytőkét. Kezdenek az emberek rájönni, hogy az eddigi parlamenti pártok csak ígérgettek a választási sikerért, de nem tesznek semmit.

– Konkrétan ez mit jelent?

– Pertársaságot alakítottunk, és van egy nagyon jó közösségi portálunk, a [www hitelkarosultakert.hu](http://www hitelkarosultakert.hu), ami csak a banki károsultakról szól. Itt szerveződnék a bajbajutottak, megosztják egymással gondolataikat. Itt tájékoztatja a szakemberek érdekvédő csoportja a regisztráltakat, hogy milyen jogi lépések, lehetőségek állnak rendelkezésükre – természetesen ingyenesen. Nekünk természetesen... De itt szervezzük meg a valós otthonvédelmet, mozgósítjuk egymást egy adott helyszínre, ahol éppen árverezni akarnak, vagy kilakoltatni. Mára már el lehet mondani, hogy működik az összefogás, és ennek köszönhetően sok sikeres akciónk volt, köztük a múlt héten az én ingatlanom is ennek köszönheti, hogy nem került kalapács alá.

– Mi jelentene „végső” megoldást? Ahitelek lenullázása csak a hatalom-közeli

cégeknél jellemző, támogatást meg csak a bankoknak ad az állam, a lakosságtól csak elvesz, vagy nem?

– Amíg a pénz a legfőbb érték (nevezzük bátran kapitalizmusnak), addig kizsákmányolás is van, és a munkásnak/dolgozónak nem terem babér. Az igazi, végső megoldás a közösségi társadalom létrejötte, mert csak az garantálja a dolgozó emberek tisztességes, méltó megélhetését. Egyre többen ismerik fel a kapitalizmus önző, gyilkos magatartását, és vágnak egy biztonságosan élhető, közösségi társadalom után. A Munkáspárt évtizedek óta hangoztatja, hogy merre kellene haladnunk. Mindig is mondtuk, hogy a kapitalizmus csak a gazdagoknak, az uralkodó osztálynak kedvez, a pénz nem lehet fontosabb az embernél. Sajnos, csak most kezdik felfogni az emberek ennek értelmét. Mikor a saját bőrükön tapasztalják a bankok harácsolását, mikor már nincs munkájuk, és már segélyt se kapnak, mikor otthonaikat veszítik... Mostanság ébrednek rá, hogy a Munkáspártra szükség van, a Munkáspárt igazat mondott évek óta.

– A kormány segítséget ígér...

– Botor dolog elhinni, hogy a parlamenti pártok, a kormány bármit is tesz a bajbajutottak érdekében. Látszatintézkedések persze vannak, de nem a hétköznapi emberek érdekében. A kormány egyik kezével ad valamit, a másikkal dupláját veszi el. Jó ötlet volt az egykulcsos adó is, nemde?! A törlesztőrészlet-befagyasztás csak néhány tíz évvel



hosszabbítja meg a banki adósságot?! Persze ezek alól kivételek a „baráti” cégek, emberek, valamint a külföldi nagytőke. Így nem szabad – hangsúlyozom, tilos! – abban reménykedni, hogy a mi hiteleinket leírják, vagy eltörlik, de még azt sem, hogy csak az alapszerződéshez visszatérhetünk, és a szerződéskötés pillanatában lévő árfolyamon fizethetünk.

Pedig a Magyarországon működő bankok sokmilliárdos extraprofitot termelnek még a válság éveiben is...

Fel kell eszmélnie mindenkinek, hogy a kapitalizmus a válságait a dolgozó emberek kifosztásával akarja megoldani. Nagy a Munkáspárt és aktivistáinak felelőssége. Mindig dolgoznunk kell, minden pillanatban magyaráznunk kell az embereknek, hogy harcoljanak jogaikért, fogjanak össze. ■

## JEGYBANKELNÖK: DÖGÖLJÖN A FÉRGESE!

„Nem kell megmenteni a devizahitelesek, végre meg kell tanulnunk, hogy nincs ingyen ebéd” – ezt mondta Simor András jegybankelnök 2008-ban, amikor megbeszélést folytatott April Foley akkori amerikai nagykövettel. A találkozóval kapcsolatban a WikiLeaks nevű oldalon hoztak nyilvánosságra egy nagykövetségi táviratot. A dokumentum alapján a jegybankelnök állítólag azt is elismerte, hogy nincs hatékony eszköz a devizahitelezés visszafogására, és úgy fogalmazott: „a magyaroknak meg kell tanulniuk helyesen cselekedni, csak azért, mert az a helyes”, nem pedig azért, mert rá vannak kényszerítve. A WikiLeaks idézi Csányi Sándornak, az OTP elnök-vezérigazgatójának véleményét, mely szerint az, hogy 2008 első felében 62 százalékra nőtt a lakossági devizahitelek aránya, a kormány politikájának tulajdonítható, mely „ténylegesen támogatja” a frank- és euróhitel-felvételt 2002 óta.

## NEM ENGEDJÜK MEGHALNI TISZABURÁT!

Kikapcsolják a villanyt, nem tudom megvenni a fiam gyógyszerét. Mit csináljak? Akasszam fel magam? – mondta egy asszony a tiszaburai lakossági gyűlésen, ahol Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke találkozott a falu lakosaival. Fialat vagyok, nem cigány, képzettségem is van, de mégsem tudok munkát találni, se itt, se a környéken – panaszozza a gyűlés egyik fiatal résztvevője. Nincs itt mit csinálni, ezt a falut halálra ítélték! – summázza valaki, aki szintén ráér a nyári délelőttön, mert már nem is emlékszik, mikor volt legutóbb munkája.



### HALÁLRA ÍTÉLT FALU?

Úgy tűnik, hogy a mai Magyarországon vannak halálra ítélt falvak. Ilyen itt, Jász-Nagykun-Szolnok megyében Tiszabura is – erősíti meg a falu polgármestere, Farkas László. Pedig 3 ezer lakosával nem is kis település, rengeteg ennél kisebb falu van az országban. Eladósodtunk – mondja -, de nem rajtunk múlik. A falu szegény, szinte mindenki munkanélküli vagy segélyen van. Az üzletekben, a kocsmákban olyan kevés a forgalom, hogy azután alig jön be iparüzési adó. Egyéb bevétel pedig nincs. Kiadás annál inkább. Az 554 óvodába és iskolába járó gyermek 99 százaléka önkormányzati támogatásban részesül, ingyenesen kapják a könyvet, nem kell fizetni az étkeztetésért. A pedagógusok bérét és egyéb juttatásait fizetni kell, és ehhez az állami normatíva kevés. Innen a hiány. A falu semmilyen államigazgatási cikkely alá nem tartozik, segítségre semmilyen címen sem számíthat. Lassú, de biztos halálra van ítélve egy egész falu, intézményeivel, és az itt élő emberekkel egyetemben. Ezt mindenki tudja, a kormány is, a parlamenti képviselőjük is, mindenki. Mégsem történik semmi...

Illetve, dehogyan nem! Ami rémálom lehet, megtörténik. Az adósságcsapda bezárult. A gázszolgáltatást márciusban kikapcsolták, és az idén sem fognak az iskolában, az önkormányzati intézményekben fűteni. A Tiszaburai Önkormányzat ellen a gázszolgáltató kezdeményezett adósságrendezési eljárást, több tízmillió, lejárt számlatartozás miatt. A pénzügyi gondnoknak az eljárás során kezelnie kellene az adósságállományt, másfelől pedig biztosítani az intézmények működését. Ki tudja, mi lesz belőle?!

Annyi a gond és probléma, hogy már tűzoltásra sem gondol senki – mondja a

polgármester –, csak romeltakarításra. Pedig lehetne itt mit csinálni. A környéket lehetne erdősíteni, pihenőparkot kialakítani, a meglévő parasztházak felújításával, a falusi vendéglátás meghonosításával munkahelyeket is lehetne teremteni. A tényleges munkahelyek teremtése helyett van közmunka, ami megalázó, és valójában nem is igazi munka. A cigánylakosság körében elterjedt megélhetési forrás a családi pótlék. 13 éves lányok szülnék, ráadásul nem is egyet egymás után. Pénzért, az életért.

Régen a falunak volt gazdasága, hiszen saját termelőszövetkezet működött itt – tudjuk meg a falugazdástól. Ma már nincs szövetkezet, a vagyont „jó időben, jó helyen” lévő emberek privatizálták... Az új agrár vállalkozás a falu egykori földjét műveli, de már nincs köze a faluhoz.

A nyomor erőszakot és büntetést szül, mondják sokan a faluban. Mi sem vagyunk szentek, ez igaz - emeli fel a hangját az egyik felszólaló -, de a rendőrség is megéri a pénzét. A bicikliseket üttre-ültre megbünteti, de a tyúktolvajt nem találja meg, sőt nem is keresi. 1990 előtt egy körzetmegbízott vigyázott a falura, és rend volt. Ma sokkal több a rendőr, még sincs rend. Persze a körzetmegbízott itt élt, a mostani rendőrök úgy járnak ide. A körzetmegbízott gyalog járt a faluban, maga megkereste, ha valaminek lába kélt. A mostaniak ki sem mernek szállni a kocsiból.

### CSALÓDTUNK A FIDESZBEN

Soha ennyien nem vettek részt választásokon, mint a 2010-es parlamentin - újságolja el az akkori választási bizottság egyik vezetője. Óriási volt a várakozás. A többség a Fideszre szavazott. Csalódtunk a Fideszben! – mondják többen is a lakossági

gyűlésen, egymás szavába vágva. Varga Mihály, a Fidesz jelöltje indult ebben a választókerületben, és 17334 szavazatot kapott. Ebből 1131-et Tiszaburán. A faluban 1323 volt az érvényes szavazatok száma. Sokat vártunk a Fidesztől, de semmit sem kaptunk! – hangzik több helyről. A képviselő úr a választások óta egyetlen egyszer sem találkozott sem a falu polgármesterével, sem az itt élő emberekkel.

### MUNKÁSPÁRT – FIROSZ ÖSSZEFOGÁS

A tavalyi önkormányzati választáson egy csapatban indult a Fialat Romák Országos Szövetsége és a Munkáspárt, és sikerrel. A 6 képviselői helyből öt a FIROSZ-é, egy hely pedig a Munkáspárt és a cigányszervezet közös jelöltjéé, Dull Krisztián Norberté. A csapat vezetője a 28 éves polgármester, Farkas László, aki művelődésszervező diplomát szerzett, jelenleg a Budapesti Corvinus egyetem hallgatója.

Dull Krisztián Norbert a Munkáspárt helyi párt szervezetét vezeti. 31 éves, a tiszaburai orvosi rendelőben dolgozik, mindenki ismeri a faluban, és ő is ismer mindenkit. Felesége, Erika a három gyermekükkel van otthon. Ő is tagja a Munkáspártnak, sőt, a három kicsi is végigkísérte a szülőket a pártelnök múlt heti látogatásán. Az Internet is a család politikai fegyvertárába tartozik. Norbinak 1335 ismerőse van a Facebookon, azaz ennyi emberhez jutnak el rendszeresen gondolatai. Nem hagyjuk elveszni Tiszaburát! Ez a falu a miénk, itt élünk, itt van az életünk – mondja. A munkáspárti csapat gyarapszik, fokozatosan veszünk fel új tagokat. Hasznossá tesszük magunkat az embereknek. Az itt lakók, cigány vagy nem cigány, tudják, hogy segítünk nekik. ■

# MEGALAKULT

## A MAGYAR BALOLDALI NŐSZÖVETSÉG

A múlt szombaton, Budapesten megalakult a Magyar Baloldali Nőszövetség. Az új szervezet létrehozását a Munkáspárt kezdeményezte, de a szervezet független a pártoktól. Az alakuló ülésen Urbán Istvánnét választották meg ügyvivőnek.

### CSATLAKOZZATOK A MAGYAR BALOLDALI NŐSZÖVETSÉGHEZ!

## FELHÍVÁS

Mi, dolgozó magyar asszonyok és lányok megalapítjuk a Magyar Baloldali Nőszövetséget. Felhívással fordulunk minden nőtársunkhoz: csatlakozzatok hozzánk! Küzdjünk együtt egy olyan világért, ahol az ember, a család számít, és nem a pénz!

A mai világ tönkre tesz bennünket. Fiatalon nehezen találunk munkát, idősként már nem kellünk a munkáltatóknak. Nem alkalmaznak, ha gyereket várunk, rossz szemmel néznek ránk, ha gyermekünk van. Mindenki sokat beszél a gyermekevelésről, de senki sem ad hozzá segítséget. Drága a gyerekruha, a tanszer, az iskoláztatás. Kevesebbet keresünk, mint a férfiak, de mindketten is kevesebbet keresünk azoknál a sorstársainknál, akik az Európai Unió más országában élnek. Nagyon sokan nem tudjuk fizetni kölcsöneinket, a bankok jól járnak, mi meg rosszul. Sokunk családját fenyegeti a kilakoltatás veszélye. Az ország vezetői az egészségügytől, az oktatástól veszik el a pénzt, de bőven jut háborúzásra.

Együtt kell rákényszerítenünk a kormányokat, hogy a gazdagokat, a külföldi vállalatokat adóztassák meg, s ne tőlünk vegyék el utolsó filléreinket. Együtt kell küzdenünk azért, hogy beleszólhassunk az ország pénzének elosztásába, figyelembe vegyék véleményünket. Együtt kell küzdenünk azért, hogy mindenütt egyenlő jogaink legyenek! Együtt kell cselekednünk azért, hogy mi, nők 55 éves korban mehessünk nyugdíjba, férfitársaink pedig 60 évesen. Együtt kell tennünk azért, hogy gyermekeink tehetségük szerint tanulhassanak, biztos, kiszámítható jövőjük legyen! Együtt kell harcolnunk azért, hogy a magyar katonát ne vigyenek külföldre, békében és biztonságban éljünk!

Mindez lehetséges! Sokan vagyunk baloldali asszonyok és lányok. Sok mindenben eltér a véleményünk, de egyben egyetértünk: a tőkés rendszer az elmúlt évtizedekben nekünk semmi jót nem adott, sőt azt is elveszi, ami még maradt. Ezért vagyunk baloldaliak!

Az elmúlt években megtapasztaltuk, hogy mi, dolgozó magyar asszonyok és lányok nem várhatunk csodákra, senkitől sem várhatunk ajándékot, sem a munkáltatóktól, sem a kormányoktól, sem a parlamenti pártoktól. Nekünk kell cselekednünk! Az a miénk, amiért megküzdeünk.

A Magyar Baloldali Nőszövetség nem függ pártoktól. Függetlenek vagyunk, de elkötelezték a dolgozó emberek ügye mellett. Magunkénak valljuk a Nemzetközi Demokratikus Nőszövetség eszméit, küzdünk a nők egyenlőségéért, a dolgozó nők nemzetközi szolidaritásáért, a nemi, faji, vallási megkülönböztetés, a háború ellen.

## STARTOL A PROGRAMVITA



Tavasszal fogadta el a Munkáspárt 23. kongresszusa a Munkáspárt Új Programjának irányelveit. Az anyag megjelent A Szabadságban, és külön, ízléses füzet formájában. Ez utóbbi kiadását a tagság gyűjtése és különösen néhány párttagunk jelentős adománya tette lehetővé. Az irányelvek azért irányelvek, hogy azokhoz hozzá lehessen szólni. A megyei és budapesti pártszervezetek maguk dönthetik el, hogy alapszervezetként külön-külön, vagy együtt vitatják meg az anyagot. A lényeg, hogy minél többen mondjuk el véleményünket. Nincsenek „tabutémák”, minden vélemény fontos és értékes!

### NYOLC ÚJ PÁRTTAG KARCAGON

A Munkáspárt Elnöksége eljuttatta az irányelveket több szakszervezethez és civilszervezethez, kérve véleményüket, tanácsaikat. Helyi aktivistáink is sok helyi szervezetnek adták át az irányelveket, és várják a visszajelzéseket.

A múlt héten két megyében startol a programvita. Karcagon javasolták, hogy a végső program legyen rövidebb, hagyjuk el a kötelező sorkatonai szolgálat követelését. Többen jelezték, hogy a népi hálózat (népi-dolgozói szövetség) gondolatát jobban meg kell magyaráznunk. Sok kérdés merült fel arról is, hogy miként kíván a Munkáspárt a civilszervezetekben dolgozni. A taggyűlésen, amelyen Horváth Sándor területi elnök mellett Bencsik Mihály, az Elnökség tagja, megyei elnök is részt vett, Thürmer Gyula nyolc új párttagnak adta át tagkönyvét.

### SZAKSZERVEZETI NAP TATABÁNYÁN

Tatabányán Tóth István megyei elnök az MSZOSZ megyei vezetésével vette fel kapcsolatot. Vasas Mihály, az MSZOSZ megyei elnöke és több szakszervezeti aktivista előtt Thürmer Gyula, a párt elnöke ismertette az irányelvek fő gondolatait. A dolgozók passzívak, nagyon nehéz eljutni hozzájuk, mondták el többen is. Egyetértés volt abban is, hogy a kormány jelentősen korlátozta a demokratikus jogokat. Az új Munka Törvénykönyve teljes mértékben a tőkés munkaadónak szolgáltatja ki a dolgozókat.

A párt országos és helyi vezetői, köztük Fogarasi Zsuzsanna alelnök és Kovács István elnökségi tag, a tatabányai piacon osztogatták a Munkáspárt programját és szóróanyagait.

Startol tehát a programvita. Az ősz folyamán mindenütt szót kell váltani a programról, és még a tél beállta előtt kiosztani az embereknek a program-irányelveket. Sok pénzt áldoztunk rá, ne vesszen kárba egy se!

## „A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”



Az Aranycapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitimálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

### KÁDÁR SZÍNRELÉPÉSE

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tökéletes rendszernél jobb, új világot építeni.

### KÁDÁR SZÍNRELÉPÉSE

Az MDP Központi Vezetőségének 1956. júliusi ülése, több szempontból is hatással lesz a jövőre. Mint láttuk korábbi anyagainkban, július 18-án hosszú huzavona után Rákosi Mátyást felmentik a Központi Vezetőség első titkári tisztségéből. Az új vezető Gerő Ernő. Megválasztása átmeneti jellegű. Gerőt ugyan elfogadják a párt apparátusa, de a tömegek nem. A júliusi KV-ülés igazi nagy felfedezése Kádár János.



KÁDÁR JÁNOS

A szó jó értelmében megteremtődik egy új mítosz, mai szóhasználatával élve, megkezdődik Kádár felépítése. Sok dolog mellette szól. 1945 előtt Magyarországon volt, nem tartozik a Moszkvából jött nemzedékhez. Mint ilyen, jobban benne van a magyar valóságban. Ő is a törvénytelenek áldozata, hiszen 1952 decemberétől 1954 júliusáig börtönben ül. S, még valami. Kádár – eltérően a Rákosi-csoport tagjaitól – nem zsidó. Egy momentum azonban ellene szól. Kádár nem a légüres térből jön. 1945-1952 között az MDP legfelsőbb vezetésének tagja, főtítkárhelyettes, belügyminiszter, s mint ilyen, részese az MDP cselekedeteinek. Az a tény azonban, hogy végül ő is börtönben volt, feledtetni látszik e körülményt. 1956 után pedig végképp feledésbe merül.

### KÁDÁR DILEMMÁJA

Kádár nem 1956. novemberében „születik meg”. Júliustól Kádárnak sok tekintetben meghatározó hatása van az MDP sorsának alakulására. Nem ő az első ember, de távollétében ő helyettesíti Gerőt. Kádár felügyeli a pártszervezési és a pártgazdasági osztályt. Része, sőt számos esetben kezdeményezője a legfontosabb döntéseknek. Igaz, szeptember közepén hosszabb időre Kínába küldik, ami fontos a későbbiek szempontjából, de távol tartja az itthoni politikától.

Kádár számára világos, hogy az 1953. júniusi irányvonalat kell folytatni. Meg kell tartani a szocializmust, meg kell védeni a szocialista rendet és a pártot, de egyúttal szakítani kell a rossz, hibás módszerekkel, melyek a Rákosi-Gerő-féle vezetésre voltak jellemzőek. Újítani kell számos területen, de nem szabad elmenni a revizionizmus felé, nem szabad követni Nagy Imrét, mert ennek az útnak

a végén a szocializmus feladása, a tökéletes rendszerváltás van. Mondani azonban könnyebb, mint cselekedni.

A Központi Vezetőség júliusi ülésén Kádár elmondja „szűzbeszédét”, az elsőt, mint a vezetőség tagja. Kádár egyetért Rákosi felmentésével, de mond valami érdekeset: „ezt a döntést elsősorban nem az 1953. június előtti hibák miatt kellett hozni, bár azok is súlyos kérdések. Ez a döntés elsősorban Rákosi elvtárs 1953 júniusa utáni nem következetes állásfoglalásai és fellépései miatt volt szükséges”. Kádár elismeri Rákosi 1945-1953 közötti érdemeit a szocialista Magyarország megteremtésében, felmentését a párt veszteségének nevezi. Ezzel együttműködésre hívja a párt azon részét, amely Rákosiban látja a szocializmus biztosítékát.

Rákosi hibáinak hosszas taglálása után Kádár röviden intézi el Nagy Imre ügyét. „Nem szabad olyan döntéseket hozni vagy olyan agitációt vinnünk nyíltan a sajtóban, hogy mi magunk segítsük elő, hogy egy valamiféle ellenzéki vagy ellenséges tömörülés létesüljön Nagy Imre körül. Erre nagyon kell vigyázni. Nekem személyesen az a nézetem, hogy a múlt évi kizárás helytelen volt.” Kádár tart attól, hogy a Rákosi-csoporttal való túlzott együttműködése, ami elől nem tud kitérni, rossz fényt vet rá, és megkérdőjelezi a megújulás politikáját. Ugyanakkor abban bízik, hogy a Nagy Imre-csoportból le tud választani egyeseket. Kádár idézett mondatai is a párttitkok kategóriájába kerülnek 1956 után. Érthető. Az események nem igazolják Kádár álláspontját. 1956 nyarára Nagy Imre körül már kialakult egy olyan csoportosulás, amelynek célja a rendszer megváltoztatása. A Nagy Imre-csoport csak a megfelelő pillanatra vár.



## FÉLELEM AZ IGAZSÁGTÓL

A Központi Vezetőség 1956. júliusi határozata ebben a kétfrontos harc szellemében születik meg. „Nyíltan feltárva szektás hibákat, a párt harcra mozgósít ezek ellen, mert e hibák rontják a pártvezetés kapcsolatát a párttömegekkel, s különösen a párt kapcsolatát a dolgozókkal.” Ez a harc egyik iránya. A harc másik iránya a revizionizmus ellen folyik. „A jobboldali elhajlás fő képviselője Nagy Imre, és környezetében egyes pártellenes vagy megtévedt emberek.” E kétfrontos harc alapján szólítja fel az MDP a „munkásosztályt és dolgozó parasztságot, a haladó értelmiséget, az egész dolgozó népet: tömörüljön a párt és a kormány köré!” Az irányvonal adott, a zászló magasra emelve, most minden azon múlik, hogy mit tesznek a gyakorlatban.

A Központi Vezetőség ugyanezen az ülésen kizárja a pártból Farkas Mihályt, az 1950-es évek egyik meghatározó vezetőjét. Farkas elítélése csapás a Rákosi-féle oldalra. De vajon követi-e csapás a jobboldalra, Nagy Imre irányába?

A Politikai Bizottság számos olyan döntést hoz, ami nyilvánvaló szakítást jelent a múlttal. Eldöntik, hogy ezentúl élő személyiségekről nem lehet üzemeket elnevezni. A Csepel Művek korábban Rákosi nevét viselte. Meghatározzák a vezetők járandóságait. A PB-tagok maximált fizetése havi 9 ezer forint. A párt fizeti nekik a közüzemi díjakat, de a lakbért már nekik kell fizetniük. A PB tagjai ezentúl fizetnek a mozi- és színházjegyekért is. Egy kiváltság megmarad a szocialista korszak végéig: a PB-tagok ingyen kapják meg a megjelent könyveket. Mindezek a lépések fontosak, üzenetértékűek, de jelentéktelenek annak ismeretében, hogy ekkor már külföldön is, és idehaza is folynak a szocializmus megdöntésére irányuló előkészületek.

Az MDP egyetlen dokumentumában sem szerepel az a szó, hogy ellenforradalom. A Politikai Bizottság még júniusban Hegedűs András miniszterelnök javaslatára hoz határozatot arról, hogy a „jobboldali támadás elleni harcra” konkrét programot kell kidolgozni. Nem térnek rá vissza.

A Politikai Bizottság tagjai augusztusban „kis csoportos” megbeszélést folytatnak a Központi Vezetőség tagjaival. „Olyan vélemény is elhangzott, hogy az ellenség kezd a



NAGY IMRE EGYKORI HÁZA, BUDAPEST, ORSÓ UTCA

meglepetésből feléledni és aktivizálódni, s ahol ilyen jelenségek mutatkoznak, ezekkel szemben nem lépnek fel megfelelően” – olvasható a jelentésben, de az anyag azonban nem megy tovább.

A Politikai Bizottság október 19-én napirendre tűzi „A munkásosztály, a dolgozó nép helyzete, hangulata” című témát. Előadó Köből József, a párt- és tömegszervezetek osztályának vezetője. 47 éves, ellentmondásos életútja van. 1957 után majd ellenzi Nagy Imre elítélését, 1978-ben a Charta '77 polgárjogi mozgalom részvevője lesz. A meghívottak között van Mező Imre, a budapesti pártbizottság 51 éves titkára, aki pár héttel később, november 1-én az ellenforradalom elleni harc mártírja lesz.

Ugyanezen az ülésen Piros László belügyminiszter javasolja, hogy a Belügyminisztérium átszervezését átmenetileg halasszák el, mert a belügyi állományt teljesen elbizonytalanítja. Ki fogja megvédeni a munkás-paraszthatalmat?

## SZABAD AZ ÚT NAGY IMRE ELŐTT

Jurij Andropov budapesti szovjet nagykövet már 1956. augusztus 30-án jelentésében jelzi a szovjet vezetésnek, hogy az MDP nem egységes a Nagy Imre-ügy kezelésében. „Az MDP KV júliusi teljesülése után a magyar vezetéstöbbszben

megkísérelte, hogy tárgyaljon Nagy Imrével, rávegye saját hibáinak bírálatára, hogy ezután lehetővé váljék a pártba való visszavétele.” Andropov rámutat arra, amit kívülről jobban észrevenni: „a Magyar Dolgozók Pártja meglehetősen laza szervezet, amely a magyarországi lakosságnak csaknem 10%-át foglalja magában (870 ezer párttagot és tagjelöltet). A párttagok között 300-350 ezer volt szociáldemokrata, s rajtuk kívül sok kispolgári és más befurakodott elem található. Ezek a párton belül idegen, kommunistaellenes befolyás hordozói”. Magyarán, ki fogja „tömöríteni” a dolgozókat a párt körül? Ki és milyen utasításokat fog adni a hadseregnek, az államvédelmi szerveknek, a párt apparátusának?

Október 4-én Nagy Imre elérkezettnek látja az időt az általános támadásra. Levelet ír a pártvezetésnek, amelyben elmondja: félti a párt egységét, kifejezi vágyát, hogy „az MDP tagságával vállvetve munkálkodhassak a szocializmus építése, az ország felvirágoztatása” érdekében. A pártvezetés ekkor már nem ura a helyzetnek. A Politikai Bizottság október 13-án Nagy Imrét visszaveszi a pártba. Indoklás: „jóllehet követett el hibákat, ezek nem tették indokolttá a pártból való kizárását”. Az MDP vezetése utat nyit Nagy Imrének és vele együtt a szocializmus ellen fellépő erőknél. ■

## NE FELEJTSÜK EL!

1. 1956 nyarán az MDP vezetése nem mondja meg őszintén az embereknek, hogy ellenforradalom szerveződik.
2. Az MDP vezetése engedelményeket tesz a Nagy Imre-féle jobboldalnak, ezzel lefegyverezi a pártot, és utat nyit az ellenforradalom előtt.

# SZÍRIA A KÖVETKEZŐ DOMINÓ?

## A SZABADSÁG RIPIORTJA DAMASZKUSZBÓL

Véreskező zsarnok, békés tüntetőkbe lövő tankok, világtól elzárt sanyarú diktatúra – a nyugati és magyarországi híradókat nézve ilyen Szíria. Ez lenne az igazság? Vagy az amerikaiak és szövetségeseik a médián keresztül akarják démonizálni Szíriát, hogy az igazságként eladott hazugságok indokolt szolgáltatassanak egy független ország leigázására? A Szabadság tudósítója a helyszínen győződhetett meg a valóságról.

Több mint száz újságíró érkezett a világ minden tájáról augusztus végén Damaszkuszba. A tudósítókat az SSCG szíriai civil szervezet és az Al-Bashek gazdasági csoport hívta meg. Hangsúlyozottan nem csak baráti riportereket, hiszen Magyarországról a finoman szólva is más politikai beállítottságú Népszava, a Magyar Nemzet és a Szabadság tudósítója is meghívót kapott.

Damaszkuszba érkezve feltűnő a nyugalom, leszámítva persze az arab autóvezetés jellegzetességét, a folyamatosan hallatszó dudaszót. Az emberek a városban dolgoznak, pihennek a parkokban, vásárolnak, vagy árulnak a mindenhol leterített ponyvákról. A megfelelő időben megszólaló műezzinek hangszóróhangja színesíti a hangkavalkádót. Az utca embere nagy többségben európai-polgári képet mutat. A férfiak, asszonyok és fiatalok akármelyik világváros lakói is lehetnének.

Természetesen az arab világ viseletei is jelen vannak, azonban nem feltűnő módon, hiszen éppen Szíria soknemzetiségű és sokvallású ország egyszerre.

Meglepő, mert a Szíriába érkezőt a nyugati média szürke diktatúrára készíti fel, Budapesten a magyar híradók is tömegtüntetésekről, rendőri és katonai atrocitásokról szólnak. „Syria uprising”, Szíria felkelt - szajkózzák a bementők.

Damaszkuszban azonban ennek nyoma sincsen. Nem csak a szálloda környékén, sehol a városban. Az újságírók közlekedését sem korlátozzák.

A külföldi tudósítók eljuthattak a híradásokból ismert „front-városba”, Hamába is. Megérkezésünkkor ugyanaz a hömpölygő gyalogos és autós forgalom van a városban, mint amelyet már a fővárosban megismerhettünk. A város kormányzója, Anas Abdul Radzsak Al tartott tájékoztatót, hogy mennyire akar befolyásolni, jól jelzi az amerikai nagykövét otléte. E. L. Peck úr, ha akarná, akkor sem vádolhatná a tények elferdítésével – legalábbis itt, a helyszínen.

A kormányzó bemutatta azokat a videó- és hangfelvételeket, amelyeken a „békés tüntetők” által elkövetett atrocitások és terrorcselekmények láthatók. Ezeket a jeleneteket bezeg

már nem sugározza a világ globalizált médiahadserége!

Amikor kiléptünk e rögtönzött sajtófogadásról, a sarkon hangoskodó fiatalokra lettünk figyelmesek. A csoport Bassár el-Aszad elnök távozását követelte – szabadon! –, a helyiek pedig szintén ordítva védtek az államfőt. A rendőrök közeledtére a csoport tagjai elillantak, senki sem üldözte őket.

Minderről később az egyik „kolléga” rádiós adásban a következőképpen számolt be: „csoportunk találkozott a tüntetőkkel, a rendőrség fegyveresen beavatkozott, halálos áldozatok is vannak”.

Hama épületeinek egy része üszkös, robbanás- és égésnyomok sokfelé. Mik ezek az épületek? Az egyik a hama-i helyőrségi klub, a másik az Igazságügyi Palota. Az épületet a hétfőgőn érte támadás, a portással végeztek, a házat kirabolták és felgyújtották. A külvárosban újabb szétlőtt épület előtt álltunk meg, ez volt a helyi rendőrség központja. Kemény támadás érte, a „fegyvertelen tüntetők békés megmozdulása” után fal nem maradt épen. Rengeteg a golyó- és robbanásnyom, a falak, nyílászárók kidőlve.

„A szíriai nép elleni megkülönböztetés nélküli erőszak alkalmazása miatt lemondásra szólítjuk fel Aszad elnököt” – a szállodában is fogható nyugati adók percenként adják Obama, Merkel és Sarkozy szövegait. Megkülönböztetés nélküli erőszak, avagy az állam védekezése a sorozatos fegyveres támadások ellen? Az amerikai verdikt egyértelmű, miközben a tények más mutatnak a helyszínen.

A nyugati médiát azonban ez mit sem érdekl. Egy példa: egyik este, a mellettünk lévő nagy téren kormány és Aszad elnök melletti tüntetés volt, rengeteg emberrel, még a mellékutcák is eldugultak. A külföldi média-források meg sem említették ezt a nagyszabású eseményt. Nem fért bele a jóelőre kialakított koncepcióba...

Magyarországra is kifejezetten torz, és szándékosan egyoldalú ismeret-tömeg zúdul a szíriai helyzetről. E sorok írója hazaérkezése után betelefonált a Klub Rádió beszélgetős műsorába.

## MÓDSZERTAN A „DEMOKRÁCIA” TERJESZTÉSÉRE

- Be kell küldeni az országba néhány mindenre elszánt „békés tüntetőt”.
- Amikor balhét csinálnak, mindig köréjük gyűlik a passzív báméskodók tömege, tudósítható a „népfelkelés”.
- A „békés tüntetők” indítsanak támadást valamely látványos célpont ellen.
- A baráti tévék már az esemény kezdete előtt legyenek „véletlenül” a helyszínen.
- A támadók és a védők tűzharcáról nem kell tudósítani, az elkerülhetetlen és „sajnálatos” polgári áldozatokra kell fókuszálni, akiket azután unos-untalan be lehet mutatni, a hangulatot ezzel még tovább fokozva.
- A nyugat vezetői meggyőzik közvéleményüket a demokrácia megsértéséről.
- A kormányok pénzt, adópénzt fordítanak a „demokratikus forradalmárok” megsegítésére, médiaeszközökkel és fegyverrel látják el a „békés tüntetőket” – Szíriába 896 millió dollár és több mint 20 ezer „segélyszállítmány” érkezett.
- Végül zárásként a harcban álló „békés tüntetők” kérjenek nyugati katonai segítséget, a „civiliek megvédésére”.



A rádió magát az egyetlen szabad és független – mellesleg baloldali és liberális – hírforrásként reklámozza, így feltételeztem, hogy kíváncsiak lesznek egy „szemtanú” véleményére. A műsorvezető Bolgár György azonban nem hagyta magát a tényektől elbizonytalanítani. Kifogásokat keresett, felvetette, hogy talán a kormányerők saját magukat lötték. Elhiszi, mondja, hogy a civil és fegyvertelen tömegeket, ártatlan tisztviselőket, tankokkal lövetik. Miután érvei már elfogytak, megpróbálta a beszélgetést engem lejárató (vak) vágányokra terelni. Félelmetes ez a vakság! Vagy ez már a világméretű agymosás hihetetlen eredménye?

**BENYOVSZKY GÁBOR**



## KOMMUNISTA DIÁKLÁNY A CHILEIEK ÉLÉN



Chilei fiatalok százezrei tüntetnek hetek óta az utcákon a tanuláshoz való jogukért. A magánegyetemek elérhetetlenül drágák a legtöbb fiatal számára, az állami oktatásra pedig annyira keveset szán a kormányzat a költségvetésből, hogy végeredményben csak a tehetősek jutnak színvonalas oktatáshoz. A felkelés egyik vezetője, karizmatikus alakja Camila Vallejo Dowling, egy 23 éves földrajz szakos hallgató, aki egyetemi karának diák önkormányzati elnöke, a Chilei Ifjúkommunisták tagja. Szülei a kommunista párt tagjai, harcoltak Pinochet diktatúrája ellen. A diákok tüntetéséhez munkások, szakszervezetek csatlakoztak, így a kormánnyal szembeni elégedetlenség már nem csak a fiatalokra korlátozódik, hanem a dolgozók is általános, döntő változásokat követelnek.

Camila Vallejo egyénisége sokak szemét szúrja, a kormányzat és a tőkés média folyamatosan támadja, megpróbálja lejáratni, ennek ellenére a fiatal egyetemi hallgató ma az egyik legnépszerűbb chilei. Még a tőkés média által kezdeményezett közvélemény-kutatások alapján is a társadalom 70 százaléka támogatja a harcát – pedig, ahogyan ő fogalmaz: „csak egy egyszerű diáklány”. Magyarországon erről nem szólnak hírek.



A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: [info@aszabadsag.hu](mailto:info@aszabadsag.hu); internetcím: [www.aszabadsag.hu](http://www.aszabadsag.hu)

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.